

Warszawa, 25 kwietnia 2018 r.
KL/143/45/681/AZ/2018

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

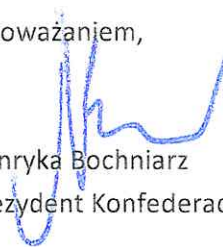
Pan
Robert Mamątow
Przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
Senat RP

Szanowni Panowie Przewodniczący,

W związku z planowanym w dniu 26 kwietnia 2018 r. posiedzeniem Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, na którym rozpatrzona zostanie ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 792, druki sejmowe nr 2216, 2321 i 2321-A), przesyłam uwagi Konfederacji Lewiatan.

Proszę o udostępnienie uwag członkom Komisji oraz poddanie ich pod dyskusję na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2018 r.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Uwagi Konfederacji Lewiatan do ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 792, druki sejmowe nr 2216, 2321 i 2321-A)

1. Konfederacja Lewiatan podtrzymuje, z uwzględnieniem zmian jednostek redakcyjnych oraz umiejscowienia przepisów w aktach prawnych, dotychczas wyrażone uwagi *ad meritum* w piśmie z dnia 20 lipca 2017 zawierającym załącznik „Stanowisko Konfederacji Lewiatan do projektu o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o prawach konsumenta”. Mając na względzie wyżej przytoczone stanowisko, Konfederacja Lewiatan wskazuje zwłaszcza, iż:
 - „Projektowana zmiana niesłusznie uderza w wierzycieli, a więc osoby lub podmioty, które pożyczyły dłużnikowi pieniądze, a dłużnik ich nie oddał, albo które sprzedały dłużnikowi towar albo usługę, za którą dłużnik nie zapłacił”. Projektowana zmiana narusza zasadę *pacta sunt servanda*, utrudniając możliwość dochodzenia wierzytelności – prawa tyle podstawowego, co pierwotnego w relacjach cywilnoprawnych. *De facto* projektowana zmiana wprowadza rozwiązanie zbliżone do umorzenia długu.
 - „Negatywne konsekwencje powstaną nie tylko po stronie wierzycieli będących dużymi firmami czy organizacjami, ale również po stronie wierzycieli będącymi osobami fizycznymi (konsumentami), dla których projektowane rozwiązanie będzie oznaczało ustawową utratę i przepadek np. pożyczonych pieniędzy”. Negatywne skutki ustawy mają charakter przekrojowy – obejmą nie tylko podmioty prowadzące działalność gospodarczą, lecz także obywateli, którzy jej nie prowadzą.
 - „Pamiętać również trzeba, iż ryzyko braku zwrotu długu/zapłaty za towar lub usługę jest zawsze wkalkulowane w cenę, po której przedsiębiorcy oferują swoje towary i usługi. Projektowana zmiana będzie oznaczała, iż znacznie wzrośnie ryzyko braku możliwości odzyskania swoich pieniędzy przez wierzyciela, w efekcie takie zwiększone ryzyko może przełożyć się w średniej perspektywie czasowej na wzrost cen towarów i usług w całej gospodarce”. Ustawa rodzi ryzyko wzrostu inflacji na skutek podwyższenia, za sprawą ustawy, ryzyka transakcyjnego.
 - „Pragniemy zwrócić uwagę, iż obecne brzmienie projektowanych przepisów może powodować, iż nie tylko przymusowa, ale również każda inna próba dochodzenia zaspokojenia przedawnionej wierzytelności może zostać uznana za naruszenie prawa”. Brzmienie proponowanego art. 117 §2 (1) KC nie wskazuje czy zakaz domagania się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi dotyczy postępowania sądowego czy również innych działań zmierzających do uzyskania wierzytelności, a nie podejmowanych na drodze postępowania sądowego (m.in. pisemne wezwanie do zapłaty).

2. Wskazać należy, iż na drodze prac legislacyjnych z projektowanego art. 43a o prawach konsumenta (obecnie proponowany art. 117 §2 (1) KC) usunięto podkreślone fragmenty: *„Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, chyba, że zrzeka się on przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne”*. Obecne brzmienie proponowanego art. 117 §2 (1) KC to: *„Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi”*. W efekcie wprowadzonej zmiany nie jest zrozumiałe czy oznacza ona, iż konsument nie może zrzec się przedawnienia, czy też oznacza ona, iż konsument może zrzec się przedawnienia, jednakże nie jest ograniczony zasadą, iż zrzeczenie się przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.
3. Wobec punktów 1. oraz 2. Uwag Konfederacji Lewiatan do ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 792, druki sejmowe nr 2216, 2321 i 2321-A), Konfederacja Lewiatan wnosi o rozważenie nieprzyjęcia ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 792, druki sejmowe nr 2216, 2321 i 2321-A) przez komisje oraz odrzucenie ustawy przez Senat RP. Alternatywnie, wobec niepodjęcia działań określony w zdaniu poprzedzającym, Konfederacja Lewiatan postuluje następującą treść art. 117 §2 (1) KC:

„Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się w drodze postępowania sądowego zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, chyba że zrzeka się on przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne”.

Konfederacja Lewiatan, KL/143/45/681/AZ/2018

